

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ו את |

תאריך: 27.9.17

לפני כבוד השופטת הדסה נאור

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזי יוני חדד

נגד

- הנאשמים
1. שלום ביליק
ע"י ב"כ עוזי יורם אבירים
 2. אברהם יוסף אדם
 3. יוסף וייטמן
 4. חיים אהרון
 5. משה אלעזר מושקוביץ
 6. מאיר ליוור

גזר דין לנ羞ם 1

1. נ羞ם 1 (להלן: "הנאשם") הורשע על יסוד הוודהתו, באربעה אישומים על פי עובדות כתוב האישום, לאחר תיקונו במסגרת הסדר טיעון דיני.

האישום הראשון מתיחס לכל הנאשמים ויתר האישומים לנ羞ם בלבד, הכל כפי שיפורט להלן:

אישום ראשון

אישום זה, אשר הוגש, כאמור, נגד ששת הנאשמים, כל אחד על פי חלקו, מוגולל את גלגוליה של נזורת מרשם האוכלוסין כולל העדכנים החודשיים, עד חודש אפריל 2006, מרגע העתקתם, ע"י הנ羞ם, במהלך עבודתו כמתכנת מחשבים באגף מערכות מידע במשרד הרווחה ואחסונם במחשביו האישיים של הנ羞ם, עבר דרך השינויים שבוצעו בהם, והעבירתם לידי גורמים שלישיים, עד לתכנות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

הקובץ בשם "תוכנית האגרון 2006", שכלל את כל בסיס נתוני המידע שנכללו במרשם 2006, קרי: קובץ נתונים של כלל אזרחי המדינה - לרבות נפטרים וכולם קשורים משפחתיים - לאחר מיזוגו עם פנקס הבוחרים לכנסת ה-17 ובתוספת נתונים מכ-11 מאגרי מידע שונים נוספים, עם אפשרות לעורך חיפושים ואזרחים של מידע באופן מתקדם ולבנות שאילותות מורכבות ע"י חיבור בין כמה שדות נתונים כקריטריונים לאחזר (להלן: "תוכנית האגרון"), ועד להפצת תוכנת האגרון וקישורים, אשר אפשרו, לראשונה, גישה רחבה לתוכנת האגרון באינטרנט, באמצעות פרסום בפורום המחשבים האינטרנט ובעמצעות אחר אינטרנט ייעודי שהקים נאש 6 ואשר אחסון על ידו במספר שרתי אחסון שונים, בכתובות שונות.

מרשם האוכלוסין הינו מאגר מידע שהוקם ומתנהל על פי חוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה-1965. מדובר במאגר מידע ממוחשב הכלול عشرות שדות נתונים אודוט כל אזרחי מדינת ישראל, לרבות קטינים ואזרחים שנפטרו במהלך השנים, מעת שהוחל בעריכת המרשם (להלן: "מרשם האוכלוסין").
ngezotot shonot shel Marshem haOholosin mouuberot lalkohot chiyonim shonim, haresim ul pi din lekbeln ltsorach miyosh yuudan.

בין הלகוחות נמצא גם משרד הרווחה, אשר קיבל בשנת 1997, או בסמוך לכך, נגזרת מרשם האוכלוסין, שכלה מידע אודוט כל אזרחי מדינת ישראל, לרבות קטינים ונפטרים, כאשר השדות כללו את הפרטים הבאים: שם פרטי, שם משפחה, מספר תעוזות זהות, שם משפחה קודם, תאריך לידה,מין, מצב משפחתי, קוד פעילות (חי, נפטר או בחו"ל), תאריך פטירה, שם האב, שם האם, שם הסבא, תעודה זהות של האב והאם, אرض לידה, תאריך עליה, עיר מגורים, רחוב, מספר, מספר כניסה לבית ומיקוד (להלן: "ngezot marshem haOholosin").
achat lehodsh kibbel mishrd hravah udvoniim shonim shehazono lmarshem haOholosin (lahlan: "haudvoniim haChadashim").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ ביליק ואח'

החל משנת 1995 ועד לשנת 2000, או בסמוך לכך, ולאחר מכן מתחילת שנת 2003 ועד לפיטוריו במהלך חודש אפריל 2006, או בסמוך לכך, עבד הנאשם משרד הרווחה, באגף מערכות מידע בירושלים בתפקיד מתכנת מחשבים ובתפקיד תפקידו שימש כ"עובד ציבור", כהגדרתו בסעיף 34� לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

לצורך עבודתו קיבל הנאשם גישה לנגורת מושב האוכלוסין ולבצוי העדכון העיתיים שהתקבלו ממשרד הפנים.

במסגרת עבודתו ערך הנאשם תוכנה אחת כינה "פרח" אשר נועדה לשמש את משרד הרווחה ממשך ממשך, המאפשר ערכית שאילתות אחזור למידע שבנגזרת מושב האוכלוסין ובעדכוניה.

במהלך תקופת עבודתו משרד הרווחה, העתיק הנאשם ממוחשי משרד הרווחה את נגורת מושב האוכלוסין ואת העדכנים החודשיים, תוך ניצול הגישה שנייתה לו למאגר מידע זה לצורך עבודתו.

הנאשם אחסן את נגורת מושב האוכלוסין ואת העדכנים החודשיים ממוחשי האישיים ובתקליטורים וכן היזן את העדכנים לקובץ נגורת מושב האוכלוסין שהחזק ברשותו. כך נוצר מאגר מידע הכלל נגורת של מושב האוכלוסין, כולל נתוני על אוזות יותר מ-9,000,000 אזרח מדינת ישראל, כולל נפטרים. עבר למועד סיום העסקתו בחודש אפריל 2006 לא החזיר הנאשם כמתחייב בדיון את נגורת מושב האוכלוסין למשרד הרווחה ובכך הוציא מסמך, ללא רשות, משמרות מוסד ממוסדות המדינה.

במהלך שנת 2005, או בסמוך לכך, התקשר הנאשם עם ישיבת דיסקין בירושלים לצורך הענקת שירותים חשובים. הנאשם העביר נגורת מושב האוכלוסין מעודכנת עד לחודש ספטמבר 2005 (כולל), בצרוף תוכנת "פרח", שהחזק במשבי האישיים והעתיקים לשירות המחשב בישיבה במטרה שימושו לשכלול מאגר התורמים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ ביליק ואח'

נאשם 2 אשר שימש בתקופה הרלוונטית כאחראי על נושא המחוות בישיבה, נטל במועד בלתי ידוע בין אוקטובר 2005 לתחילת 2006 העתק של נגזרת מרשם האוכלוסין שהעביר הנאשם לשיבת, עיין בה והמירה מבסיס נתונים בפורמט של תוכנת SQL לבסיס נתונים בפורמט של תוכנת ACCESS ויצר מסך משתמש לביצוע שאלות לשיליפת נתונים מנגזרת מרשם האוכלוסין. במהלך ביצוע ההמרה ערך הנאשם 2 את נגזרת מרשם האוכלוסין בשני קבצים נפרדים "קובץ ה-9,200,000" ו"קובץ ה-7,900,000" וscalpel את שני הקבצים לתקליטורים שונים אותם מסר למכוון, ככל שאלה חפנו בהם.

נאשם 3, תלמיד בישיבת דיסקין ומכוון של הנאשם 2 נטל לרשותו את אחד התקליטורים שכלל את "קובץ ה-9,200,000" ושמר אותו במחשב שברשותו. מעבור זמן מה מכיר הנאשם 3 לנאשם 4 את הקובץ שברשותו תמורת 2,000 ש"ח.

נאשם 4 שימש בתקופה הרלוונטית כטכנאי מחשבים עצמאי בעל עסק בשם "ח.א. מערכות מידע".
נאשם זה מיזג לתוך "קובץ ה-9,200,000" את פנקס הבוחרים לכנסת ה-17 וכן נתונים מכ-11 מאגרי מידע שונים נוספים ושמר את הנתונים המאוחדים בקובץ אחד של בסיס נתונים מסוג ACCESS וקרא לו בשם "מרשם" (להלן: "תוכנת המרשם 2006").

נאשם 4 מסר עותקים מתוכנת המרשם 2006 במספר מכיוון בהם לנאשם 5 תוכניתן מחשבים חובב, וכן מכיר עותקים נוספים לכמה עשרות גורמים תמורת מחיר משתנה לכל מכירה, אשר הגיע עד לכדי אלף ש"ח. בנוסף, העניק שירותים בתשלום של איתור נתונים לפי שאלתא ספציפית מראש, שהועברה ועל ידי לקוחות בתמורה לתשלום של כ-150-100 ש"ח לכל שאלתא, כאשר את הנתונים שלפ' מתוכנת המרשם 2006.

נאשם 5 התקין במחשבו את הקובץ הנ"יל ותיקנת על בסיס מאגר המידע שקיבל מנאשם 4 את תוכנת ה"אגנון פלוס 2006", אשר כללה את כל בסיס נתונים המידע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ ביליק ואח'

שנכללו במרשם 2006 ואפשרה לעורך חיפושים ואחזורים של מידע באופן מתקדם ולבנות שאלות מורכבות על ידי חיבור בין כמה שדות נתונים כקריטריונים לאחזר.

תוכנית האגנון הציגה קשרים משפחתיים של כל אחד מהאנשים המופיעים בה, ככל שפרטיהם הופיעו בסיס הנתונים של התוכנה.

נאש 5 מכיר עותקים של תוכנת האגנון למספר גורמים תמורה מחיר משתנה שעמד על כמה מאות ש"ל לכל מכירה וספק את עותקי תוכנת האגנון כשהיא מוגנת בסיסמה אותה סיפק באופן אישי לכל רוכש. בכך ביקש נאש 5 למנוע אפשרות לשכפול תוכנת האגנון מבלי שייגבה את דמי המכירה.

בשלב מסוים עלה בידי אלמוני לפצח את סיסמת ההגנה (להלן: "תוכנית האגנון הפרוצה") והיא שוכפלה ונמסרה למספר אנשים.

ידי נאש 6 הגיעו תוכנת האגנון הפרוצה.

החל בחודש יוני 2007 הפיץ נאש 6 קישורים אשר אפשרו, לראשונה, גישה רחבה לתוכנת האגנון הפרוצה באינטרנט, זאת באמצעות פרסום שמה בפורום מחשבים אינטרנטית ובאמצעות אתר אינטרנט ייעודי שהקים.

אתר האינטרנט הנ"ל אוחסן על ידי נאש 6 ללא תוכנת האגנון הפרוצה עצמה, במספר שרתי אחסון שונים.

משתמשי האינטרנט רבים נכנסו לפורום ולאתר האינטרנט, בעידודו של נאש 6, על מנת לצפות בתכנים שפרסם נאש 6 אודות תוכנת האגנון הפרוצה והשתמשו בקישורים שפרסם כדי להעתיק את התוכנה בחרינט.

בשלב מאוחר יותר תוכנת האגנון הפרוצה הופצה, שלא על ידי נאש 6, גם באתר אינטרנט נוסף ובאתרים ורשתות לשיתוף קבצים כגון אימייל.

כמו כן קוודט למיחש לנאש 6 עלה בידי אלמוני לקבל לידי את קובץ ה- 7,900,000 ולהעלותו לרשות האינטרנט.

בגין מעשי המתוירים לעיל, הורשע הנאש בעבירות כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל ני ביליק ואח'

1. הוצאה מסמך משמורת – עבירה על פי סעיף 267(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), (ריבוי עבירות);
2. הוצאה מסמך משמורת על ידי עובד ציבור וمسئורתו לאחר – עבירה על פי סעיף 267(ב) לחוק העונשין;
3. הפרת סודיות – עבירה על פי סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות"), (ריבוי עבירות);
4. פגעה בפרטיות – עבירה על פי סעיפים 2(5) ו-2(9) ביחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות (ריבוי עבירות).

פירטתי בהרחבה גם את חלקם של נאים 6-2 כדי להצביע על האופן בו התגלגה נזורה מרשם האוכלוסין על עדכוניה, שהוצאה, על ידי הנאשם, שלא כדין ולא רשות ממשמורה ממוסד ממוסדות המדינה והותקנה על ידו במחשב של ישיבת דיסקין, עד להפצתה ברשות האינטרנט.

בנוסף, לאחר שדים של כל יותר הנאים כבר נזר זה מכבר ונותר רק לדון בעונשו של הנאשם, שמועד שמיית הטיעונים לעונש בעניינו נדחה מעט בעת עקב מצבו הבריאותי, הרי שיש השלכות של מידת העונש שנזר על כל אחד מהם, על פי חלקו, על העונש ההולמת מעשיו של הנאשם.

אישור שני

לאחר פיטוריו של הנאשם ממשרד הרווחה בחודש אפריל 2006, או בסמוך לכך, קיבל הנאשם לידי דרך שאינה ידועה למאשימה את נזורה מרשם האוכלוסין של משרד הרווחה כשהיא מעודכנת עד לחודש אוגוסט 2006 ומأدגת בתוכה ארבעה עדכנים אשר התקבלו במשרד לאחר פיטוריו.

ה הנאשם העתיק את הנזורה המעודכנת, העבירה למחשבו האישי ועדכן את בסיס הנתונים של תוכנת "פרח" בכך שמייזג לתוכו את הנתונים החדשניים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

הנאשם החזיק ברשותו את נזרת מרשם האוכלוסין המעודכנת במחשו האישית

עד יום מעצרו 5.1.11.

בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות צדקה:

1. פגיעה בפרטיות – עבירה על פי סעיפים 2(5) ו-2(9) ביחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות;
2. החזקת מאגר מידע שלא כדין – עבירה על פי סעיף 31א(א)(1) לחוק הגנת הפרטיות.

אישור שלישי

הנאשם אשר קיבל, במהלך עבודתו במשרד הרווחה, הרשות גישה למאגרי מידע נוספים, אשר הוקמו, נערכו ונוהלו על ידי משרד הרווחה, במסגרת פעילותו השותפת, לצד נזרת מרשם האוכלוסין, העתיקם אל מחשו האישיים והחזיקם שם אף לאחר פיטוריו בשנת 2006 ועד למעצרו בשנת 2011.

להלן רישימת מאגרי המידע הנוספים שהועתקו על ידי הנאשם:

א. מאגרי מידע בהם מרכזים נתונים הנוגעים לבקשתאים אימוץ וילדים מומצאים מחוז ירושלים של משרד הרווחה, מחוז תל-אביב וממחוז חיפה. מאגרי המידע, כולל, בעת העתקתם על ידי הנאשם סה"כ 391 רשומות, בהם פרטי
בקשתאים אימוץ ופרטי הילדים המומצאים.

ב. מאגרי מידע בהם מרכזים נתונים הנוגעים לנשים המבקשות למסור את ילדיהם לאימוץ במחוזות ירושלים, תל-אביב וחיפה. המאגרים כולל, בעת העתקתם על ידי הנאשם, סה"כ 803 רשומות ובهم פרטי הורי הקטינים המועמדים לאימוץ, פרטי תיק האימוץ ופרטי הילדים המועמדים לאימוץ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ ביליק ואתי

ג. מאגרי מידע בהם מרכזים נתונים הנוגעים לבגירים מוצאים במחוזות ירושלים, תל-אביב וחיפה. המאגרים כללו, בעת העתקתם על ידי הנאשם, סה"כ 2,219 רשומות ובהם פרטיים מזהים מלאים של המאומץ ומספר תיק האימוץ במשרד הרווחה.

ד. מאגרי מידע בהם מרכזים נתונים הנוגעים לילדים המיועדים לאימוץ במחוזות ירושלים, תל-אביב. המאגרים כללו, בעת העתקתם על ידי הנאשם, סה"כ 2,942 רשומות ובהם פרטיים מזהים מלאים של הילד ושל הוריו הביוולוגיים, וכן פרטי תיק האימוץ ומספרו.

ה. מאגר מידע בו מרכזים נתונים הנוגעים לקרובייהם של ילדים המיועדים לאימוץ במחוז תל-אביב. המאגר כלל, בעת העתקתו על ידי הנאשם, 563 רשומות ובהם פרטיים מזהים מלאים של ההורים הביולוגיים של הילד המיועד לאימוץ ושל הקרוביים וסוג הקרבה לילד.

ו. מאגר מידע בו מרכזים פרטיים אישים על עיוריהם הנחנים מתמיכת המדינה. המאגר כלל, בעת העתקתו על ידי הנאשם, 25,088 רשומות ובהם פרטיים מזהים מלאים של העיורים, מידות חזות הראייה, כשירותם לעבוד, או הימצאותם בסוד לעיורים, הסיבה העיקרית לעיורון והאם העיור זכאי לקבצת משרד הביטחון או המוסד לביטוח הלאומי.

בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות כדלקמן:

1. פגעה בפרטיות – עבירה על פי סעיפים 2(5) ביחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות;

2. החזקת מאגר מידע שלא כדין – עבירה על פי סעיף 31א(א)(1), ביחד עם סעיף 8 לחוק הגנת הפרטיות (ריבוי עבירות);

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ ביליק ואחי

3. הוצאת מסמך ממשמות חוקית – עבירה על פי סעיף 267(א) לחוק העונשין. (ריבוי עבירות).

אישום רביעי

במהלך חודש אוגוסט 2006 או בסמוך לכך, הועסken הנאשס מטעם שירות בתி הסוחר, כאיש מערכות מידע במעמד של עובד חברה קבלנית המספקת שירותים חשובים ללקוחות שונים.

במהלך עבודתו קיבל הנאשס לידיו, מנצח שב"ס בארגון איפ"א (ארגון השוטרים הבינלאומי סניף ישראל), מאגר מידע הכולל פרטי סוחרים החברים בארגון איפ"א על מנת לעדכן את נתוני הסוחרים במאגר המידע.

מאגר המידע של איפ"א כלל נתונים על רשימה של 13,984 עובדים שב"ס ובהם פרטיים אישיים ומקצועיים של הסוחרים.

הנאשס המשיך להחזיק במאגר המידע לאחר סיום עבודתו בשב"ס ללא רשות מכל גורם מסוים וזאת עד למועדו בתאריך 5.1.11.

בגין מעשיו אלה הורשע הנאשס בעבירות כדלקמן:

1. החזקת מאגר מידע שלא כדין – עבירה על פי סעיף 31(א)(1), בלבד עם סעיף 8 לחוק הגנת הפרטיות (ריבוי עבירות);
2. הוצאת מסמך ממשמות חוקית – עבירה על פי סעיף 267(א) לחוק העונשין. (ריבוי עבירות).

.2. בין המאשימה לבין נאים 5-2, נרם הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתוב האישום לגבי כל אחד מהנאשמים בנפרד, על פי חלקו בשינוי ובഫצת נגורת מרשם האוכלוסין והושגה הסכמה עונשית.
כל אחד מהנאשמים 5-2 הודה בהתאם להסדר הטיעון בעבודות כתוב האישום המתוקן והורשו בעבירות כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ בילק ואח'

נאשימים 2 ו-5 הורשעו על יסוד הוודאותם בעבירה של פגיעה בפרטיות (ריבוי עבירות).

נאשם 3 הורשע על יסוד הוודאותו בעבירה של פגעה בפרטיות.

נאשם 4 הורשע על יסוד הוודאותו בשתי עבירות של פגעה בפרטיות (כ"א בריבוי עבירות) ובנוסף בעבירה של ניסיון שיבוש מהלכי משפט.

בעניינו של נאשם 2 – הוסכם לעתור במשותף להטלת 3 חודשים מאסר בפועל, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, אם יימצא מתאים על ידי הממונה על עבודות השירות, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 40,000 ₪ לתשלום בתשלומים.

בעניינו של נאשם 3 – הוסכם לעתור במשותף להטלת 5 חודשים מאסר בפועל, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, אם יימצא מתאים על ידי הממונה על עבודות השירות, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 50,000 ₪ לתשלום ב-10 תשלומים.

בעניינו של נאשם 4 – הוסכם לעתור במשותף להטלת 10 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 36,000 ₪ לתשלום בתשלומים.

בעניינו של נאשם 5 – הוסכם לעתור במשותף להטלת 6 חודשים מאסר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות אם יימצא מתאים על ידי הממונה על עבודות השירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 75,000 ₪ לתשלום בתשלומים.

לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינים של נאשימים 2, 3 ו-5, לפיו נמצאו נאשימים אלה מתאימים לRICTO עונש המאסר בפועל בעבודות שירות ולאחר שמיית הטיעונים לעונש, החלתתי, בהתאם למזרניות שנקבעה בהלכת פלוני ומשלא מצאתי שיש בהסכמאות העונשיות סטייה ניכרת ממתחם העונש החולם, שלא לחרוג מהסדרי הטיעון שנערכו עם הנאשימים ודינם נוצר בהתאם למוסכם.

3. לאחר מו"מ ממושך, במסגרת הליך גישור, הגיעו גם נאשימים 1 ו-6 להסדר טיעון דיווני עם המאשימה, במסגרתו הוסכם על תיקון כתוב האישום נגד כל אחד מהם, אשר יודה בעבודות כתוב האישום כפי שתוקן בעניינו, ללא הסכמאות לענין העונש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואתי

יחד עם זאת, הסכימו הצדדים, בין היתר, שבמסגרת הטיעונים לעונש, יוכל כל צד להציג חוות דעת מומחה מטעמו, שתעמדו לחקירה נגדית, באשר להיקף הנזק הרלוונטי שנגרם כתוצאה ממשי כל אחד מהם.

נאשימים 1 ו-6 הודיעו כל אחד בכתב האישום המתוון שהוגש נגדו.

נאשם 1 הורשע על יסוד הודהתו בעבירותים כמפורט לעיל.

נאשם 6 הורשע על יסוד הודהתו בשני אישומים ובעבירות כמפורט:

4. **באישור הראשון,** על חלקו בפרשה, כפי שתואר לעיל, הורשע הנאשם 6, בעבירה של פגיעה בפרטיות, עבירה על פי סעיפים 2(5) ביחס עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטויות (ריבוי עבירות), על כך כי במשיו השתמש בידיעות על ענייניהם הפרטיים של אנשים ומסר אותן לאחרים שלא למטרה לשם נסרו ועל כך כי במשיו פרסם לאחרים דברים שהושגו בדרך פגעה בפרטיות.

על פי עובדות האישום השני, המוחס לנאשם 6 בלבד, בתאריך 13.9.11 נחקר הנאשם 6 באזהרה על ידי הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע משרד המשפטים (להלן: "רמו"יט").

במהלך החקירה הוצגו לנאשם ראיות שונות שנאספו נגדו, בין היתר ראיות מתיבת הדוא"ל שלו – hi_j@walla.com.

בسمוך לאחר חקירותו, בלילה שבין ה- 14 ל- 15 בספטמבר 2011, או בסמוך לכך, התקשר הנאשם 6 באמצעות האינטרנט לתיבת הדוא"ל שלו, ממנה הוצגו לו הראיות המפלילות נגדו, ומחק את כל תוכנות התוכנה, כפי שהיא מעודכן אותה העת.

על מעשיו אלה הורשע הנאשם 6, על פי הודהתו, בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 24441-05-12 מדינת ישראל נ' בילק ואתי

.5. בעקבות הרשעתם ובהतאם למוסכם בין הצדדים הופנו הנאים 1 ו-6 לשירות המבחן לקבלת תסיקר.

בין לבין חלה נאש 1 במחלה ממארת ושמיית הטיעונים לעונש בעניינו נדחתה מעת לעת, לאור מצבו הרפואי, כפי שהשתקף ומשתקף מחוות דעת רפואיים שהוגשו, לאורך השנים ובמסגרת הטיעונים לעונש.

.6. לאחר קבלת התסיקר בעניינו של נאש 6, חקירת מומחי הטבעה ומומחי ההגנה, בשאלת הנזק שנגרם או שצפו היה להיגרם כתוצאה ממעשיו ולענין מידת הנזק הצפוי לנאש 6 אם יוטל עליו עונש של מאסר בפועל, שמיית טיעוני הצדדים, ובחינת חלקו של הנאש 6 ביצוע העבירות בהשוואה לחלקו של כל אחד מהנאימים האחרים, שדין נוצר על פי המוסכם בין הצדדים, לאור מדיניות הענישה ועקרון אחידות הענישה, הטלתי על נאש 6 את העונשים כדלקמן:

א. בגין העבירה של פגיעה בפרטיות (ריבוי עבירות), על פי האישום הראשון, מאסר בפועל למשך 15 חודשים.

ב. בגין העבירה של שיבוש הליכי משפט, על פי האישום השני, מאסר בפועל למשך 3 חודשים.

המאסרים בפועל ירוצו במצטבר זלי'ז באופן שהנאש ירצה 18 חודשים מאסר בפועל;

ג. מאסר על תנאי של 10 חודשים וה坦אי הוא שהנאש לא יעבור עבירה של פגעה בפרטיות, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר;

ד. מאסר על תנאי של 6 חודשים וה坦אי הוא שהנאש לא יעבור עבירה של שיבוש הליכי משפט, במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר;

ה. הנאשם ישלם כס פסך 100,000 ₪ או 10 חודשים מאסר תמורה;

ו. חומרה המחשב שנטפסו יחולטו ויושמדו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ בילק ואח'

אורך תקופות המאסר בפועל, שהוטלו על הנאים 6, נקבעו בתוך מתחם ענישה שנקבע על ידי, לאחר קביעה שמידת הפגיעה של נאים 6 בערכיהם המוגנים, בעבירות של פגיעה בפרטיות ושל שיבוש מחלci משפט, הינה ביןונית, ובהתחשב בעונשים של המעורבים האחרים באופן הבא:
בгин העבירות של פגעה בפרטיות, באישום הראשון, קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשים מאסר בפועל.
בгин העבירה של שיבוש הליכי משפט, באישום השני, קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-8 חודשים מאסר בפועל.

7. לאחר סקירה אורך זו נותר לשקלל את עונשו של הנאים, בהתחשב בחלוקת ביצוע העבירות נשוא האישום הראשון, לאור חלוקם של המעורבים האחרים ומידת העונש שהוטל על כל אחד מהם, ונוכח ביצוען של העבירות נוספות, שעובdotihon, בהן הוודה, פורטו בהרחבה לעיל.

8. כל אחד מהצדדים שטח את טיעוני לעונש בעל פה ובמהמשך השלים בכתב וסמך טיעוני על ראיות להוכחתנו ועל פסיקה.

9. על אף ההסכמות אליהן הגיעו הנאים ונאים 6 עם המאשימה, עבר להודאותם בכתב האישום המתוקן, לפייהן תוכל המאשימה וכל אחד מהם להביא חוות דעת מטעמו לגבי מהות הנזק ומידת הנזק שנגרם או שצפוי היה להיגרם כתוצאה מעשיהם, לא הובאה כל חוות דעת בעניין מטעמו של הנאים וכל טיעוני ההגנה סבו סביב נסיבותיו האישיות.

המאשימה, במסגרת ההסדר, הגישה חוות דעת סודית מטעם המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים בעניין הנזק הביטחוני שנגרם כתוצאה מפרסום תוכנת ה"אגפון" (ת/19).

במסגרת גזר הדין בעניינו של נאים 6 התייחסתי לחוות דעת זו וקבעתי כך:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 24441-05-12 מדינת ישראל נ' ביליך ואח'

"חוות הדעת הסודית מטעם המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים מתמקדת בהיקף הנזק הביטחוני, חומרתו ועוצמתו, שנגרמת כתוצאה ממעשה החשיפה של המאגר.

חוות הדעת אינה פרטנית ואינה מאבחן בין התוכנות השונות שהופכו ברשות האינטרנט, מטעמי ביטחון המדינה אף אינה מפורשת ואינה מצביעה על נזק קונקרטי ורואה בעצם הפצת נתוני המרשם סיכון ביטחוני.

גם אלמלא חוות הדעת, ניתן היה לקבוע במידה רבה של סבירות שנזק ביטחוני עשוי/עלול להיגרם כתוצאה מהפצת המידע שבגוזרת מרשם האוכלוסין".

בהתאם למוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר הטיעון הופנה הנאשם לקבלת **תסkickר שירות המבחן**.

הتسkickר שהתקבל נערך בתאריך 7.7.14, בטרם התגלתה בגופו מחלת הסרטן ולאחר שלקה בלבו ו עבר צנטור דחוף בשנת 2013.

להתרשםות שירות המבחן הנאשם מצמצם ממידת אחוריותו למעשים המתוירים בכתב האישום ומהMOREתם וכי ניכר קושי ניכר של הנאשם בליך את אחוריות על טעויות בחייו וחוסר יכולת להכיר בהתנהגותו הפוגענית.

עוד התרשם שירות המבחן ממידת הקורבנות אחרות חש הנאשם.

להערכת שירות המבחן בסיס מעורבותו בעבירה וכטריגר לביצוע תհושים תסכול וкусס מודחקים כלפי הממסד, אשר לא העניק לו תנאי שלדעתו מגיעים לו, הן במישור התעסוקתי והן כחלק מסל הקליטה.

כל אלה מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכון להישנות מעורבות בעבירות.

מנגד, גורמי סיכון השיקום מתבססים על תפקודו כנדיש במסגרת המשפחתית, העובדה כי פועל תוך שיקול דעת ומפעיל יכולות הסתגלות ויכולות מקצועיות גבוהות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 22-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

בشكلול שבין חומרת המעשים והשלכותיהם לבין הקושי של הנאשם להפניהם ומאידך מצבו הרפואי, הכלכלי וה תעסוקתי, בשל מעורבותו בהליכים הפליליים, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית, וכענישה בא בהמלצת להטיל עליו עונש מאסר לRICTOI בעבודות שירות ומע"ת.

10. **ב"כ המאשימה** הגיע, במסגרת טיעונו לעונש, את גיליוון הרשעותיו הקודומות של הנאשם, ממנו עולה כי לחובת הנאשם רשות קודמת אחת, בגין עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר, אותו ביצע בתחילת שנת 2006, באופן המתואר בעבודות כתב האישום, מושא הרשותה, שאף הוא הוגש כראיה לעונש מטעם המאשימה.

בעבודות כתב האישום שהוגש כראיה לעונש ניתן ללמידה של פחות חלקן של העבירות בוצעו כחלק מנגישתו של הנאשם, במסגרת תפקידו, למטרת המידע של קובץ עיורים.

בטיעונו פירט **ב"כ המאשימה** את הנسبות הכלולות לחומרה של מעשי הנאשם, בעמדן בפני עצמו וכחלק מהתגלגות נגורת מרשם האוכלוסין, כמתואר בעבודות כתב האישום, מרגע הוצאהה שלא כדין והחזקתה על ידי הנאשם במחשבו, גם לאחר סיום עבודתו במשרד הרווחה, דרך התקנתה על ידי הנאשם בשרת המחשבים של ישיבת "דיסקין" וכלה בהפצתה ברשות האינטרנט כתוכנת האגנון בליויי הקישורים שאפשרו נגשודה.

לטענת המאשימה מעשו של הנאשם חמורים مثل כל אחד מחמשת הנאים האחרים שדים נזר זה מכבר, שכן "הוא (ה הנאשם – ה.נ.) הגורם בלבד איין, הוא המחולל, היוצר הראשוני של כל אירוע העבירה, שאפשר את איבוד השליתה **במידע הרגינש והפצתו בסופו של דבר לכל העולם**".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ ביליק ואח'

11. ב"כ הנאשם חלק בטיעונו לעונש על עמדת המאשימה לפיה "הנאשם הוא הגורם בלבד אין" וטען כי "מاجر המידע שהתקין הנאשם בדיסקון עבר 'פיצוח' מיוחד ע"י הנאשם 2 ונגנב מדיסקון ע"י הנאשם 3" וכי "לא ניתן היה לעשות שימוש במاجر ללא 'טיפול של מתכנת מקצוע'... ורק אחרי 'טיפול' המקצועני והיסודי שbow ע"י הנאשם 2 התאפשרה הגישה לנוטוני המاجر... הנאשם אמן העתיק את המاجر למחשי דיסקון אולם השאיר אותו שם, כבלתי שימוש בעילוי".

טענה זו אינה עולה מעובדות כתוב האישום בהן הודה הנאשם ולמעשה הועלתה לראשונה בבית המשפט במסגרת טיעוני ההגנה לעונש.

12. את עיקר החומרה רואה המאשימה במעילה באמון שניתן בגין על ידיicus ועשה את שעה למרות שידע, מתווך תפקידו, שמדובר בתנאים רגילים, תוך פגיעה בפרטיות כל אזרח מדינת ישראל.

המאשימה רואה פרשה זו כאחת הפרשות החמורות שנחשפו ונחקרו בישראל, בתחום עבירות המידע בעידן הסייבר ובכל הנוגע לתהום הגנת המידע האישי האישי "כאחת הפרשות החמורות בעולם", בהינתן שהמידע שכפל והופץ לכליعلام באינטרנט, כשי"כל אדם יכול לעשות בו שימוש לרעה – ארגוני טרור, ארגוני ביון זרים, עברייני מרמה ועוד".

המאשימה פירטה את הנזקים היישרים והעקיפים שנגרמו או שיוכלו להיגרם כתוצאה מהפצת המידע הרגינש ובהם גניבת זהות וזיווגים שונים הונאות, זיפוי בחירות, סיוכני אבטחת מידע, סיוכנים לביטחון המדינה ופגיעה נרחבת בפרטיות.

המאשימה מבקשת לקבוע כי לנאים אחריות ישירה לנזקים, על כך כי הוצאה את המידע ממשרד הרווחה ומסר לאחרים את המידע רב הערך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

על יסוד הפגיעה בערכיהם המוגנים, עליהם עמדת המאשימה בטיעוניה ובהתחשב
בנסיבות ביצוע העבירות באישום הראשון על ידי הנאים, לאור העונשים שהוטלו
על המעורבים האחרים, בבקשת המאשימה לקבוע כי **מתחרם הענישה ההלמת את
חלקו של הנאים נע בין שניים לחמש שנים מסר.**

בעניין האישומים השני והרביעי עטרה לקבעת מתחם ענישה הולם הנע בין שישה
חודשי מאסר לשנת מאסר לכל אישום.
בעניין האישום השלישי עטרה לקבע מתחם ענישה הולם הנע בין לשנתיים
מאסר.

לגביו מיקומם של עונשי המאסר בפועל בתוך כל אחד מהמתחרמים ואופן ריצויים
במצטבר או בחופף עמדת המאשימה על הנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה,
כלהלן:

א. מצוות הרפואי של הנאים, אשר אין חולק כי חלה בסרטן במהלך ניהול
המשפט, עבר מספר ניתוחים וטיפולים שונים בעקבות המחלת.

עם זאת בניתוח האחרון שעבר נשל החשש מפני חזרת המחלת והנאים
שוחרר במצב כללי טוב.

בנוסף לא הוצאה בפני בית המשפט חוות דעת ערוכה כדי לעניין מגבלה כלשהי
של הנאים לרשות עונש מאסר בפועל או המציבעה על סכנה לפגיעה בבריאותו
של הנאים כתוצאה מריצוי מאסר.

המסמך היחיד שהוגש בעניין זה הוא סיכום ביקור אצל הרופא, מבלי שפורט
בו מהו אותו חשש מפני ריצוי עונש מאסר בפועל ומה מומחיותו של הרופא
המתפל להיזקק לשאלת זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 24441-05-12 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

על כן בקשה שלא לתת משקל לאמור בסיכום המחלוקת לעניין זה, ולהתנון חס להיערכות שב"ס לטפל, בדבר שבשגרה, גם בחולים ובנכדים באמצעות המרפאות והוצאות הרפואיות של שב"ס.

לגביו ממשמעות מצב רפואי לעניין העונש ואפשרות סטייה לקולא ממתחם ענישה הולם התייחס ב"כ המשימה לקביעות בית המשפט העליון בע"פ 14/14, 4456, 5669, לפוליאנסקי נ' מדינת ישראל (להלן: "ענין לפוליאנסקי") ולפיהן "כאשר עסוקין במצב רפואי, כלל, הנחת המוצא היא כי גורמי הרפואה בשירות בית הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, כולל במקרה שאינם פשוטים כלל ועיקר" וכי רק במקרים נדירים וחיריגים ביותר בהם ריצויו עונש אסור בפועל מסכן את חייו של הנאשם או מכך את תוחלת חייו ניתן לחזור מהמתחם שנקבע.

עוד ציין ב"כ המשימה בטיעונו כי בענין לפוליאנסקי הוגשה חוות דעת מקצועית ומונפקת לפיה היותו במאסר תביא להרעת מצבו הרפואי ולקיים תוחלת חייו, לאור העובדה שהוא סובל ממחלת קשה, המגנו החיסוני שלו מודoca וכל מחלת וזיהום עלולים לסכן את חייו ולהביא למוות.

ב. טסקירות שירות המבחן – במסגרת ההסתכנות בין הצדדים הופנה הנאשם, קיבלת טסקירות שירות המבחן, עוד טרם חלה. מה特斯קירה עולה שה הנאשם מצמצם ממידת אחוריותו למשעים ולחומרתם, מתקשה בנטילת אחוריות וחסר יכולת להכיר בהתנהגותו הפוגענית.

המשימה בקשה לדוחות את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר לRICTOI בעבודות שירות.

ג. חולף הזמן – מאז ביצוע העבירות חלפו כ- 11 שנים. לטענת המשימה מדובר היה בחקירה מורכבת עד לפיענוח הפרשה שלאחר פיענוחה, חרב היקף החומר הניכר, הוגש כתוב האישום ללא שייחוי בחודש מיי 2012.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-2444 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

בנוספַחן חלק ניכר מהעיכוב שנגרם במשפט, כ-3 שנים נבע מהתחשבות במצבו הבריאותי של הנאשם עד לאחר תום הניתוחים והטיפולים שuber. על כן אין לחתן משקל רב לחלוֹף הזמן.

7. יהודיות – מדובר במקרה יוצאה דופן בחומרתו נוכח היקף הפגיעה בפרטיות.

לאור זאת – מצבו הרפואי של הנאשם, הודהתו ונטילת האחריות, ביקש המאשימה למקם את הנאשם קרוב לחלק התיכון של מתחמי הענישה, אך לא ממש בתחום המתחמים נוכח עברו הפלילי והערכת שירות המבחן בכל הנוגע למידת הפנמת הפסול במעשהיו והסיבה לביצוע העבירה.

גם לעניין האפשרות לחיפוי בין העונשים סבורה המאשימה כי בהתחשב במצבו הרפואי ניתן לערוֹץ חיפוי מסויימת בין העונשים.

בנוספַחן עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מוותנה וקנס אשר יהלום את חומרת העבירות שביצעו וכן להוראות על חילופים והשמדת חומריו המחשב שנטפסו.

13. **ב'ב הנאים** העלה עדות את אשתו של הנאשם, הגבי רינה ביליק שעוזתה סבה בעירה על מצבו הבריאותי של הנאשם ועל השלכות ההליך המשפטי על מצבו הבריאותי, הנפשי והכלכלי, עלייה, על ידיו ועל חבריו, שננטשו אותו בעקבות הסתבכוותו הפלילית ומצבו הבריאותי.

בעודותה מסרה פרטים על מצבו הבריאותי והשלכותיו על תפקודו, שלחלקים אין כל תיעוד, אזכור או התייחסות במסמכים הרפואיים שהוגשו.

14. בתחילת טיעונו לעונש טعن **ב'ב הנאים** שלא מתקיים היסוד הנפשי במעשהו של הנאשם וכי אלה נעשו על ידו בתום לב.

טענה זו עומדת בסתייה להודהתו של הנאשם בביצוע העבירות – שימושה הודהה בכל רכיבי העבירות ויסודותיהם, כולל היסוד הנפשי, ומוטב היה שלא נתענה מושנעתה, שכן יש בה כדי לתמוך ולהזק את התרומות שירות המבחן לגבי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

התוצאות הנאשׁם לעבירות בהונ הרושע, תוך צמצום מידת אחוריותו למשיו ולחותרתו.

גם טענתו כי הנאשׁם הוודה רק בבחירה עבירה של החזקת המאגרים שלא כדין, אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתוב האישום המתווך ועם הוודאת הנאשׁם גם בבחירה עבירות של "הוצאה מסמך ממשמרת" ו"הוצאה מסמך ממשמרת על ידי עובד ציבור ומסירתו לאחרי".

מעבר לטענות אלה הולה ב"כ הנאשׁם מספר טיעונים נוספים כלהלן:

א. шибוי – העבירות משנת 2006, סמוך לשיטות בעבודתו במשרד הרווחה, החקירה החלה בתחילת שנת 2011 ובמאי 2012 הוגש כתב האישום כשהוא אנו מצויים כ- 11 שנה מעת ביצוע העבירות, במהלכן לא עשה כל שימוש במאגרים למעט פעם אחת, כמתואר בכתב האישום. טענתו, ניתן ללמוד מכך שלא הייתה לו מעולם כוונה לעשות בהם שימוש וטענת הנאשׁם כי כלל לא נתן דעתו להימצאותם של הנטוונים במחשבו סבירה בסיבות העניין.

טענה נוספת זו ולפיה לא נתן הנאשׁם דעתו להימצאות הנטוונים במחשבו, סותרת את דברי הנאשׁם לשירות המבחן לפיה הוא "שומר על כל התוכנות אותן מפתח".

יתרה מכך, לטענתו, במהלך ששת השנים האחרונות הפך מאיש משפחה ואיש עבודה האהוב על הבריות לאדם הידוע לשימצה, כשל חבריו ומשפחותו (למעט משפחתו הקרויה) ניתקו אליו כל קשר, חסר עבודה ובמצב כלכלי רעוע ביותר, מדויכה, חולה מאד וחיה עם מערכת עיכול שחלה חוץ גופית.

נוכח השינוי הניכר יש מקום את עונשו מתחת למתחם הענישה, בהתאם לפסיקה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ ביליק ואח'

ב. הנאש מודה בעבירות, הפנימ את הדברים ואף היטיב לתאר זאת בדבריו לביהמ"ש.

וכך הציג הנאש את הבנתו את מעשיו בדבריו במסגרת הטיעונים לעונש "אני לא עשית שום דבר בכונה. עשית בתום לב. אני עכשו הבנתי שעשית עבירה, שהחזקתי את החומר... כל המאגרים שהם מצאו, זה פרויקטים שלי שאני פיתחת וهم כמו 'ביibi שלי'... סתם ניפחו את הבלון לקחו את הסטיקר והדיבוק".

דברי הנאש מוכיחים את התרשםות שירות המבחן והערכתו את העדר הפנמות הנאש את חומרות מעשיו

אולם, בא כוחו מבקש לקבוע שמדובר אלה ניתן ללמידה דזוקא על "המשקל הנכון והמידתי שיש לייחס ליסוד הנפשי של הנאש בעת שעבר את העבירות", בהבדל מחמשת הנאים האחרים, לגבים ביקש לקבוע כי הם תכננו את מעשייהם ולא רק שצפו בפועל את תוכאות מעשייהם, אלא התכוונו להזאות אלה ואף יצאו "נסקרים" מעולתם.

ג. הוצאת מאגר ממושורת – מהודעתה של הגבי ימימה כהן, אליה היה הנאש כפוף, החל משנת 2003 ועד לפיטוריו ממשרד הרווחה, ביקש בא כוחו לקבוע כי הנאש "הורשה לחת את העבודה ולבוד במחשבו מהבית" וכי גם עובדים אחרים מתחום מערכות המידע במשרד הרווחה לא ראו בהחזקת המאגרים במחשבו של הנאש "כמעשה עבירה או פעילות פסולה".

מעבר לכך שבטעו זה סותר למעשה ב"כ הנאש את הוודאת הנאש בעבודות כתוב האישום המתוקן, עיוון בהודעתה של גבי ימימה כהן מלמד כי אין ממש בטיעו זה.

הגבי כהן אמין אישרה שהנאש עבד מביתו אך הבהיר כי חל איסור על הוצאת קבצי המרשימים, המיני ועדכוני, מחוץ לאגף, לא חשבה שהנאשלקח את המיני מרשם הביתה והיא לא חשבה שצורך לחת את המרשם הביתה כדי לעבוד. "כשהוא אמר שהוא עובד מהבית זה היה לגבי עיבוד חומר".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

מאחר שהגבי כהן לא נחקרה על הودעתה ודבירה לא נסתרו, אין אלא לקבלם כלשונים.

ד. הרוח האישית של הנאשם מביצוע העבירה – הנאשם הוא היחיד מבין ששת הנאים שלא הפיק רוח כלכלי או אישי ממעשו. מכאן, לטענתו, ניתן למסוד כי ביצעת המעשה בתום לב, מתוך טיפשות ומרbijתו במחלה. אין ספק שלפחות הוצאה המידע מרשות משרד הרווחה והתקנת גזורת מרשם האוכלוסין בישיבת דיסקין בוצעו באופן אקטיבי ולא במחלה, כך גם הוצאה מאגרי המידע או קיבלתם שלא כדין והתקנתם במחשבו. ובכל מקרה אין נפקא מינה לעניין חומרת המעשים בין אם בוצעו במעשה או במחלה והחוק אינו מבחין בין המצבים בהם בוצעו מעשי העבירה.

ה. מעשייהם של כל אחד מנאומים 5-2 חמורים לאין שיעור ממעשו של הנאשם – וכך מצביע על חלקו של כל אחד מהם כמפורט בעובדות כתוב האישום המתוקן.

בעיקר ביקש לאבחן בין הנאשם לנאים 6 – מהטעמים של גיל, מצב בריאותי, וחלקו של כל אחד מהם בתוצאה של הפצת תוכנת האגנון באינטרנט, כמתואר בכתב האישום, כשהמעשה שעשה הנאשם הוא מעשה ייחיד לעומת מעשו של הנאשם 6 שהתרחש על פני תקופה ארוכה עד להשתתת המטריה אותה התוכנן להשיג.

ו. אכיפה סלקטיבית – ב"כ הנאשם קיבל בטיעונו לעונש על כך שלא הוגש כתב אישום נגד עובד נוסף במשרד הרווחה בשם אולג, לטענתו היה מעורב אף הוא בביצוע העבירה של התקנת המושם במחשב של ישיבת דיסקין ובהעברת עדכוניים של המאגר לנאים. עובדה זו, לטענתו, היא בהחלט רלוונטית לענישה ولو מחמת מראית פניה הצדק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-2444 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

ב"כ המאשימה התייחס לטענה זו, שהועלתה לראשונה בטיעוני ההגנה לעונש שנשמעו בע"פ וציין כי בעוד שמדובר הנאשם היו ראיות לביצוע העבירות לא היו ככלה נגד אולג. הנאשם עצמו כפר במהלך חקירתו במשטרת בביצוע העבירות ולא הפליל את אולג וגם לאחר שהודה בבית המשפט לא הוסיף את שמו של אולג כשותפו לביצוע העבירה.

מכאן, לטענתו, לא מדובר באכיפה ברורנית אלא באבחנה מותרת בין מי שלגביו התגבשו ראיות מפלילות לבין מי שהחשד נגדו לא הבשיל לכדי ראיות של ממש.

ז. מצבו הבריאותי של הנאשם - בהמשך לעדותה של אשת הנאשם טען בא כוחו כי "אין ספק שמצוב רפואי זה (בתחלת התקף לב ולאחר מכן סרטן) נגרם ולכל הפחות הוחמר מאד בתוצאה מהhallיכים הארוכים ומהלחץ הנפשי בו היה נתון הנאשם" וכי התmeshכות ההליכים הקשתה וממשיכה להקשות על החלמתו.

מעבר לכך שאין כאמור כל תיעוד רפואי שיתמוך בקשר הסיבתי האמור, ראוי לציין שהטיפולים לעונש נדחו במשך כ-3 שנים לבקשת הנאשם עקב מצבו הרפואי והטיפולים שעבר.

לו אכן היה קשר כאמור בין התmeshכות ההליכים להחמרה במצבו היה ניתן לצפות שיגיש בקשה להקדמת הדיון ולא לדחיתו.

עוד הוסיף וטען כי כתוצאה ממחלה הסרטן נמצא הנאשם בדיכוי קשה ומצבו הנפשי מעורער.

בתמיכה לטענותיו לגבי מצבו הבריאותי של הנאשם מאז התגלתה מחלת הסרטן הגיעו הגיש מסמך סיכום ההיסטוריה הרפואית שלו שנערך על ידי האונקולוג המתפל, דרי נמירובסקי אייגור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ בילק ואח'

מהסיכום עולה כי הנאשם עבר ניתוח, טיפול קרינתי וטיפול כימותרפיה בשנת 2016 עקב גילו סרطن חלחולת בעקבותיו הותקנה בגופו סטומה, שבקבות ניסיון כושל להוציאתה הפכה לסטומה קבועה. הוא נמצא בקשר וטיפול אינטנסיבי עם אחות סטומה ולפעמים סובל מדליפות ונזילות מהסטומה, אותה חייב להחליף מספר פעמים ביוםמה, כולל בשעות הלילה ונוער בצד מיוחד לטיפול בסטומה. קיימת סכנה של סתיימה שתחייב התערבות כירורגיית דחופה. לאור מצבו זוקק לסייע טרילית ו עקב הטיפולים הכימותרפיים המערכת החיסונית שלו מוחלשת וכיימת סכנה לזיהומים.

לדעת ב"כ הנאשם בבתי הכלא בארץ אין את התנאים הסנטיריים המתאימים והטריליות הנדרשת לטיפול בחולים שבוגם מותקנת סטומה. עם זאת, עולה מהמסמך שכוח המחללה אינה פעילה, אם כי, לדעת הרופא, יש סיכון גבוה לחזרת המחלת.

בנוסף, מאז הטיפולים – חלש ומדוכא, לעיתים מבולבל ולא מסוגל לטפל בעצמו וזוקק לעזרה של אנשים אחרים. על כן, לדעת דרי' נמירובסקי, "לא מתאים למאסר שעלול לגרום לנזקים קשים לביריאותו עד כדי סכנת חיים".

لتמיכה בטיעונו, לגבי אופי הטיפול בסטומה, התנאים הסנטיריים הנדרשים למושתלי סטומה ותנאי הכליה בoundingBox, הגיע ב"כ הנאשם את המסמכים הבאים:

העתק חוברת של כתוב העת "פתחון פה", בעניין סיבובי הסטומה. חוברת ביקורת של תנאי המאסר והמעצר במתקי הכליה של שב"ס בשנים 2012-2013.

חוברת "ריבוי זיהומים במוסדות האשפוז בקהילה מטעם משרד הבריאות" חוברת המערך הרפואי לטיפול בכללאים שב"ס – עד לשנת 2014.

לענין מצבו הרפואי הוסיף בא כוח הנאשם נתן נוסף ולפיו בעקבות סימנים נוירולוגיים שהתגלו אצל הנאשם לאחרונה הוא עובר בימים אלה בדיקות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ ביליק ואח'

נוירולוגיות וצפיו לעבור בדיקת T.C. ראש. – לטענה זו לא צורף כל אישור רפואי.

בהתיחסו למתחם הענישה ההולם, בקש ב"כ הנאשם לקבוע כי לאור עמדת המאשימה, שעתה, בעניינו של הנאשם, לרף ענישה הנמוך בשנה מזה שהוצע על ידה לנאים 6 ולאור העונש שהוטל על נאים 6 יש לקבוע כי עמדת המאשימה היא שיש לגוזר על הנאשם עונש שלא יעלה על 6 חודשים מאסר בפועל.

מאחר שבבדל מנאים 6, שם בקשה המאשימה לצבור את עונשי המאסר בגין 2 האישומים בהם הורשע, בהינתן שמדובר בערכיים מוגנים שונים בכל אחד מהם, בעניינו של הנאשם עתר לחופיפת העונשים בגין כל האישומים, שכן מדובר בערך מוגן אחד שנפגע.

לסיכום, נוכח מצבו הרפואית, בקש ב"כ הנאשם לעשות שימוש בסעיף 40ד לחוק העונשין ולקבע כי בשל מחלתו אין באפשרות הנאשם לעבור הליך שיקומי כמפורט, אך "הוא זכאי ליהנות מהספק שככל שקשרו בהתנהגות עברינית הוא השתקם, הוא לא יזק עוד לחברה. אין ספק בכך".

לחיזוק טענתו כי ניתן במקרה של הנאשם לחזור לקולא ממתחם הענישה, בגין מצבו הרפואית, הינה לעניין לפוליאנסקי.
לחיזוק טענתו כי ניתן במקרה של הנאשם לחזור מתחת למתחם הענישה גם בגין חלוף הזמן מאז מעשי העבירה, הינה לת.פ 40136/05 (מחוזי ת"א), מ.י ני בולוס ונשאשבי.

ניתוח הטענות ומסקנות:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

15. הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה נקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, ועל פיו העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לשם קביעת היחס הולם, כאמור, על בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הולם, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנוכח ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בתוך מסגרת מתחם הענישה הולם יקבע העונש הולם, תוך התחשבות בנסיבות שאין הקשורות בביצוע העבירה

את הערכיים החברתיים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, כتوزאה מעשי העבירה של הנאשם, יש לקבוע, ולא על פי סדר חשיבותם, על פי טيبة של כל אחת מהUberiorot ובראייה כוללת.

הערך החברתי הראשון שנפגע הוא אמון הגוף הציבורי שאות מאגרי המידע הוציאו הנאים מרשותו, תוך ניצול מעמדו ו贊ויות חשיפת המאגרים בפניהם מתוך האמון שנייתן בו, ללא רשות הגורמים האמונים על שמירתם – ולא מצאתו בהודעתה של הגבי ימימה כהן, כאמור לעיל, ראייה למתן הסכמה – טענה העומדת בסתריה להודאת הנאשם בעבודות האישומיים הראשון, השלישי והרביעי בכתב האישום המתוון.

בהתואזה ממשמרות של המסתמכים – מאגרי המידע – בהם הודה, פגעה הנאשם גם בערך חברתי רחב יותר של פגיעה באמון הציבור בכלל. אותו ציבור שנוטן אמון ברשות הציבור שיישמרו על נתוניהם האישיים מפני חשיפתם על ידי מشرתי הציבור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ בילק ואח'

הערך החברתי השני עניינו פגיעה בפרטיות בכל אחד מהאישומים – בין אם בהוצאה מאגר המידע ממשמורת ובין אם בהחזקת מאגר מידע שלא כדין. בהוצאה נגורת מרשם האוכלוסין על עדכונו ופרסומים, על ידי התקנות על ידי הנאשס במחשב בישיבת דיסקין, כמתואר בעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן על פי הودאת הנאשס, **פגע הנאשס בפרטיות** כל אחד מיחידי הציבור שפרטיו הופיעו במאגרי המידע, כשהבעשי גרם בסופו של יום, להפצת הנתונים בראשת האינטרנט, הרחבות על ידי צירוף ושילוב מאגרי מידע נוספים והנגישותם לכל הציבור באמצעות קישורים שפורסמו באינטרנט להקלת הגישה לנוטוני מאגר המידע המורחב **בתוכנת האגרון הפרוצה**, על ידי הנאשומים האחרים, כל אחד על פי חלקו.

טענת ב"כ הנאשס לפיה הנאשס לא ידע על גיבתו מאגר המידע מישיבת דיסקין על ידי נאשס 2 והפצתה, כאמור, על ידי הנאשומים האחרים ועל כן אינו אחראי לتوزאות פרסום הנתונים אינה מתиישבת עם העובדות בהן הודה הנאשס במסגרת האישום הראשון בכתב האישום המתוקן.

הערך החברתי השלישי שנפגע, עניינו פגיעה וגרימת נזק **לביטחון המדינה**, שהחלתו בהוצאה מאגר המידע של נגורת מרשם האוכלוסין, על ידי הנאשס ממשרד הרווחה ועד הפצתו באינטרנט, כאמור בחומר הדעת הסודית מטעם המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים, ולחומר דעתו לגבי האמור בה ולגבי הנזק הביטחוני שעשו/עלול להיגרם לביטחון המדינה, כתוצאה מהפצת המידע שבנגזרת מרשם האוכלוסין, על כלל אזרחי המדינה ולנזק לשלום הציבור, לביטחונו האישי ולביטחון המדינה.

הערך החברתי הרביעי שנפגע עניינו **הפרת חובת סודיות** של המידע הרגיש שהגיע לידי הנאשס במסגרת עבודתו, על ידי העברתו לאחר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

16. בהסדרי הטיעון שנערךו עם נאשימים 5-2 כימתה המאשימה את חומרת הפגיעה בערכיים המוגנים של פגיעה בפרטיות, במשיו של כל אחד מנאשימים אלה בהפרצת המרשם, כאשר נראה שבמוצר החומרה ביניהם הציבה למשה את נאשם 4. למעשה, את העונש החמור ביותר ספג נאשם 4 שנדון בהתאם להסדר הטיעון ל- 10 חודשים מאסר בפועל ובטיוניה אף טענה המאשימה כי היא מסובגת אותו כחמור בין הנאשימים וכמי שנמצא מתחת לנאשימים 1 ו-6.

הعونש עליו הוסכם בעניינו של נאשם 4 כלל בנוסף לחלקו של נאשם 4 בטיבע תוכנת הנזרת ממרשם האוכלוסין ואת העבירות של פגיעה בפרטיות גם את העבירה של ניסיון לשבש הלילי משפט, באופן שלא צלח, והמאשימה בטיוניה לא הפרידה, בעניין העונש החולם, בין העבירות.

לאחר שמיית מומחי התביעה ומומחי ההגנה שהובאו בעניינו של נאשם 6, עיון בתסקיר שירות המבחן, שמיית עדי אופי וטיוני הצדדים, קבעתי כי מידת הפגיעה בערכיים המוגנים של פגעה בפרטיות שיוחסו לנאשם 6, הינה ביןונית וכפועל יוצא מכל הנ吐ונים מתחם הענישה בעניינו של נאשם 6 לגבי חלקו באישום הראשון נע בין 15 ל-30 חודשים מאסר בפועל והטלתי עליו את העונשים המפורטים לעיל.

17. השאלה היכן יש מקום את הנאים, על פי חלקו, על מעשו באישום הראשון, אל מול מיקומם של הנאים האחרים.

המאשימה, כאמור סבורה שבמוצר החומרה יש לייחס לנאים את מידת החומרה הגבוהה ביותר, בשל העובדה הגורם בלטו אין בהפרצת מאגר המידע של נזרת מרשם האוכלוסין על גלגוליה, עד הפצתה במתכונת הסופית באינטרנט ברמת זמינות גבוהה לכל דושר.

ב"כ הנאים סבור שמעשו מצויים בתחום החומרה בהשוואה לנאים אחרים וודאי בהשוואה למשו של נאשם 6. מעשו לא בוצע על ידו לשם עשיית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

רוחכ כספי, הוא לא גורם לטיובו של המרשס ולא להפיצו ולא היה מודע לאפשרות שמעשו, הוצאה מאגר המידע והתקנתו במחשב ישיבת דיסקין, יוביילו לתוצאות, כמתואר בכתב האישום המתוקן, שנגרמו כתוצאה מעשייהם של הנאים האחרים, כל אחד על פי חלקו וחומרת מעשיו.

צדקה המאשימה בעמדתה לפיה מעשו של הנאשם מהווים את המSED עליו לבנתה בסופו של יום תוכנת האגרון, שבאמצעות הקישורים להקלת הגישה למAGR המידע על כל התוספות שהוכנסו אליו, אפשרה את הגישה לחומר חסוי זה לכל דיכפין.

מעשו של הנאשם כמחולל מאגר המידע עד תצורתו הסופית, שבוצעה באמצעות הנאים האחרים, על ידי הוצאה שלא כדין מרשות שלטונית תוך הפרת האמון שניתנו בו והתקנתו במחשב של ישיבת דיסקין, הינם בעלי משקל מכריע בתוצאות פרסום מאגר המידע על כל אזרחי המדינה באמצעות רשת האינטרנט.

מאייד לא ניתן להמעיט ממשקל מעשו של נאים 6 שבמעשו הקל על השימוש בתוצרי מאגר זה ברשת האינטרנט.

נכח האמור, ככל שמדובר בערך החברתי המוגן של פגיעה בפרטיות, בגין ריבוי העבירות של פגיעה בפרטיות, לא מצאתי לאבחן בין השניים לגבי מידת הפגיעה בערך המוגן, אותו קבעתי כבונוניות בעניינו של נאים 6 ולגביו מתחם הענישה אותו העמדתי על מאסר הנע בין 15 ל-30 חודשים מאסר בפועל.

עם זאת הנאשם הורשע במסגרת האישום הראשון גם בעבירות נוספת, בהן הוצאה מסמך ממשמרות והפרת סודיות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת'יפ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

לגביה עבירות אלה, כפי שצינתי לעיל, פגע הנאים גם בערכיהם החברתיים המוגנים של אמון הגוף הציבורי ושל אמון הציבור בכלל ובערך החברתי של הפרת חובת סודיות של המידע הרגישי שהגיע לידי במסגרת עובdotו, הוצאתו והעברתו לאחר.

בהתנש פגיעה בערכים נוספים אלה אני קובעת כי מתחם הענישה לגבי האישום הראשון נע בין 20 ל-35 חודשים מאסר בפועל.

אצין רק כי עמדתו של ב'כ הנאים, לפיה עתירת המאשימה בעניינו של הנאים למתחם נמוך מזו של נאים 6 מוביל למסקנה שיש לקבוע כי עמדת המאשימה היא שיש להטיל על הנאים עונש שלא עולה על 6 חודשים, אינה מתישבת עם טיעוני המאשימה לעונש ולהתרשותי גורה המאשימה את עמדתה למתחם הענישה בעניינו של הנאים מהעונש שהוטל בסופו של יום על נאים 6.

לגביה העבירות של פגיעה בפרטיות באישומים השני, והשלישי, חרף אופי מאגרי המידע, במיוחד באישום השלישי, שהוצעו ממשמרות חוקית או הוחזקו שלא כדין במחשבו של הנאים, ורגישותם מצאתי לקבוע מתחם ענישה נמוך מזו שקבעתי בגין עבירות אלה באישום הראשון, בהתחשב בכך שמיום הוצאתם או התקנתם ועד חשיפת מעשיהם של הנאים רבות ולא נתען שהנאים עשה במאגרים אלה שימוש נוסף מעבר להחזקתם.

לפיכך אני קובעת שמידת הפגיעה בערכים המוגנים באישומים השני, השלישי והרביעי הוא נמוך.

לאור הפגיעה בערכים המוגנים ומידת פגיעתם כאמור ובהתחשב באבחנה בין מאגרי המידע באישומים השני והרביעי לאלה שבאישור השלישי אני קובעת כי מתחם הענישה לאישומים השני והרביעי נע בין 5 ל-10 חודשים מאסר בפועל, לכל אחד מהם, ומתחם הענישה לאישום השלישי נע בין 10 ל-20 חודשים מאסר בפועל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-2444 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

נוכח קיומו של רישום פלילי קודם לנאים, בהבדל מנאשים 6, שאף עניינו בעשיית שימוש במאגר מידע שהגיע לידי הנאים במסגרת תפקידו, ראוי היה אכן למקום את עונשו מעל לرف הענישה התחתון.

אולם, נוכח השינוי הניכר מיום ביצוע העבירות ועד יום מתן גזר דין, שרובו ככלו אינו רובץ לפתחו של הנאים – חלקו על גורמי האכיפה, שעם כל הקושי שבבחיפת הפרשה השתנה בהגשתו וחלקו נוכחה נפילתו של הנאים לשבב עקב מחלת ממארת שתקפה אותו – מצבו הבריאותי, ההתקדרות במצבו הכלכלי עקב ביצוע העבירות, הودאותו ביצוע העבירות וקבלת האחריות, בהסתיגות העולה מהערכת שירות המבחן לגבי צמצומו את מידת האחריות למשעים ולהומרתם וחוסר יכולתו להכיר בהתנהגותו הפוגענית, אני סבורה כי יש מקום את עונשו של הנאים ברף התחתון של מתחם הענישה.

בהתנту הסכמת המאשימה לחפות במידה מסוימת את העונשים שיטלו על הנאים בגין האישומים הננספים, לעונש שיטלו עליו בגין האישום הראשון, לא הייתה כורגת מהסעיף זה.

נוכח האמור לעיל אני סבורה כי היה ראוי להטיל על הנאים בגין מעשיו באישום הראשון מאסר בפועל של 20 חודשים, בגין מעשיו באישומים השני והרביעי 5 חודשים על כל אחד מהם ובגין האישום השלישי 10 חודשים מאסר בפועל ולקבוע כי הנאים ירצה את העונשים חלקם בחופף וחלקים במצטבר באופן שירצה 25 חודשים מאסר בפועל, מע"ת וקנס.

18. השאלה, האם ניתן לסתות לקולא ממתחמי העונש ההורם, שקבעתי לכל אחד מהאישומים, וכפועל יוצא מכז לסתות לקולא מהעונש שהוא ראוי להטיל על הנאים, כפי שקבעתי לעיל, נוכח מצבו הבריאותי של הנאים והמחלה בה להקה. אם כן, עולה השאלה מה מידת הסטייה לקולא שראוי לשקלול ומה משמעות מצבו הבריאותי של הנאים בשקלול העונש הכלול.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-2444 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

על פי תיקון 113 לחוק העונשין, בין יתר השיקולים לקבעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בנסיבות הקשורות בעבירה ואילו בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה יש להתחשב לצורך גזירת העונש ומיקומו בתוך גבולות מתחם העונשה שנקבע.

סעיף 40יא לחוק העונשין מפרט שורה של נסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה ובחנו את הפגיעה של העונש בנאש.

סעיף 40ד לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לצאת לcola מתחם העונש ההולם במקרה שבו הנאשם השתתק או כי יש סיכוי של ממש שישתקם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקום, אף זאת בהסתיגות שאין מדובר במעשה עבירה בעל חומרה יתרה.

החוק שותק בכל הנוגע לסתיטה לcola מטעמי מצב רפואי או מצב נפשי קשה.

את יהבו בעניין זה משליך ב"כ הנאשם על פסק הדין של בית המשפט העליון בעניין לפוליאנסקי, שם נקבע מי ניתן לסתות לcola מתחם העונש ההולם, במקרים של מצב רפואי חריג ומטעמי צדק.

במקרה שם קבע כב' בית המשפט, מפי כב' השופט ע. פוגלמן, אליו הctrפו יתר חברי ההרכב המורחב, כי הכרעתם במקרה זה " ממוקדות בקטגוריה שבה עונשה מאחרוי סורג ובריח עלולה לגרום במידה ניכרת את תוחלת חייו של הנאשם" (סעיף 220 לפסח"ד).

לאור חווות הדעת המקצועית והמנומקת שהונחה שם בעניינו של לפוליאנסקי, לפיה שהייתה במאסר תביא להרעת מצבו הרפואי ולקיים תוחלת חייו, קבע בית המשפט כי ראוי להקל את עונשו מעבר למתחם העונשה שנקבע, והעמיד את עונשו על 6 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, חלף 2 שנות המאסר שנקבעו "כרצפת" מתחם העונש הכלול.

עם זאת הטיעם והציגו בית המשפט כי "פתח זה שאנו פותחים כאן לטובות חריגת מתחם העונש ההולם – פתח צר הווא" (סעיף 218 לפסח"ד) ועל כן לא בכל מקרה בו הנאשם סובל ממחלה קשה, או נאש שהמאסר יסב לו סבל רב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

ויהודי יהיה לעולם פטור ממאסר מאחריו סORG וברית וכך קבע כב' השופט פוגלמן בהתייחסו לסוגיה זו של חריגה ממתחם העונש ההולם:

"**221. בבוא בית המשפט לשקל חריגה מטעמי צדק ממתחם העונש ההולם, שומה עליו לאזן בין טעמי הצדκ המצדיקים חריגה מן המתחם לבין חומרת המעשים שביהם הורשע הנאשם. בקטגוריה שבה עסקינו יש לבחון אם עונש של מאסר בפועל עלול לסכן את חייו של מי שהורשע בדיון או לקצר בצהורה ניכרת את תוחלת חייו, ולהביא מנגד, כאמור, את חומרת המעשים שביהם הורשע. תוצאה איזו זה עשויה להיות שליחתו של הנאשם לעונש מאסר בפועל הנמוץ מתחתי מתחם הענישה שנקבע; או הימנעות מהשתתת מאסר בפועל, גם מקום שבו "רכפת" מתחם העונש ההולם כוללת עונש מאסר בפועל, הכל לפי נסיבות המקרה.**

"**222. מכאן אתה למד כי גם נאש חולה במחלה קשה, או צהה מאסר יסב לו סבל רב וייחודי, עלול להישלח לשאת בעונש מאסר בפועל, מאחריו סORG וברית. הדברים נכונים גם כאשר עסקינו במקרה שמצו הבריאות רעוע. כבר נפסק כי "[...] מצב בריאות קשה – איןנו צריך בהכרח להקנות לעבריין פטור מעונש מאסר בפועל בגין מעשיו הרעים, ככל שעונש זה מוצדק לגביו לאחר הרשותו [...]" (ענין פלוני, פסקה 14). כאשר עסקינו במצב רפואי, בכלל, הנחת המוצא היא כי גורמי הרפואה בשירות בתיסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, כולל במקרה שאינם פשוטים כלל ועיקר. את מצבו הרפואי של מי שהורשע בדיון יש לאזן עם שיקולים רלוונטיים אחרים, ובכלל אלה הסיכון שנש��ף לציבור ממנו. אין אפוא בדברינו אלה מושם קביעת כלל שלפיו טענה לקיצור תוחלת חיים נושאת בצדיה, מניה ובייה, חסינות מפני עונש מאסר בפועל".**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

19. אין מחלוקת כי לאחר הרשות הנאש על פי הودאותו, חלה הנאש בסרטן החחלול וכי במהלך השנים מאז ועד היום עבר ניתוחים, וטיפול קרינתי וכיימותרפיה במהלך שנת 2016.

אין גם חולק, כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו, כי בעקבות הניתוח לכרייתת הגידול הותקנה בגופו סטומה, שניסיונות להוצאתה לא צלחו וכיום יש לו סטומה קבועה.

אין גם חולק, כפי שגם עולה מהאמור בכתב העת "פתחון פה" כי עשויים להיגרם סיבוכים הנובעים משימוש בסטומה ועל כן יש לשמור על תנאי היגיינה מוקפים. וכן המkos לשוב ולהזכיר את קביעתו של בית המשפט העליון בנוגע לופוליאנסקי לפיה "באשר עסקינו במצב רפואי, בכלל, הנחת המוצא היא

כגורי לרפואה בשירות בית הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, כולל במקרה שאינם פשוטים כלל ועיקר."

ההגנה הגישה, כאמור במסגרת טיפוליה חוברת ביקורת על תנאי המאסר והמעצר במתקני הכליאה של השב"ס, אך זו מתיחה במצב שהיה קיים בין השנים 2012-2013 ואין מדובר בנסיבות מעודכנים לעת זו.

כאמור לעיל, במסגרת טיפוליו הגיע ב"יכ הנאש גם חוברת "ריבוי זיהומים במוסדות האשפוז בקהילה מטעם משרד הבריאות".

מהאמור בחוברת זו עולה תמונה לפיה גם במוסדות אשפוז, כבתי חולים שייעודם מתן טיפול רפואי לחולים ואף במקרה הרגישים לזיהומים, קיימת רמה גבוהה של זיהומים.

על אף האמור גם החולים קשים ובמחלות ממאיות מתאשפוזים בבתי החולים בעת הצורך על אף הסיכון לסיבוכים הנובעים מזיהומים.

אין כאמור כדי לקבוע שיש לסכן את בריאותו של הנאש שלא לצורך והשאלה העיקרית עליה יש לתת את הדעת היא האם עולה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו, כי השמות של הנאש במתוך(Claimant) יכול לסכן את חייו או קצר בטרחה ניכרת את תוחלת חייו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"י 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואה'

למעט אמירה סטמית בסיפת המסמך "ההיסטוריה רפואית", לפיה לדעת האונקולוג המטפל בנאים, הנאשם "לא מתאים למאסר שעלול לגרום לנזקים קשים לבရיאותו עד כדי סכנת חיים", לא הוגשה חוות דעת רפואית ערכוה בדיון ומוגף המסמך האמור ניתנו ללמידה כי כיום המחלה אינה פעילה, אף כי קיימים סיכונים גבוהים לחזרתה, אך זאת ללא קשר להימצאותו במתќון קליה של שב"ס.

ספק אם מצב זה נכנס לאותו פתח צר ולגדר החיריגים שנקבעו בעניין לפוליאנסקי המאפשרים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, בגין מצב רפואי אקטואלי.

על אף האמור, לא ניתן להתעלם ממצבו הבריאותי של הנאשם ומלחוף הזמן ועל כן אתן משקל מסוים למצב זה, עד כדי סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, אך באיזו שבדין חומרת מעשיו, היקפם, עברו הפלילי והאמור בתסקיר שירות המבחן, מחד גיסא, לבין מצבו הרפואי ומלחוף הזמן מайдץ גיסא, יכול העונש שיוטל עליו גם רכיב של מאסר בפועל בגין סורגי וברית. מאחר שלא הובאו כל ראיות מגענה המצדיקות סטייה מהकנס ההולם, כפי שנקבע בעניינים של הנאים האחרים, יושווה סכום הקנס שיוטל על הנאשם זהה שהוטל על נאים 6.

20. בהתחשב בכל הנימוקים לחומרא ולקולא, כפי שפורטו בהרחבה במסגרת גור הדין אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים.
 - ב. מאסר על תנאי למשך 10 חודשים והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה מהעבירות בחן הורשע במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ג. הנאשם ישלם קנס בסך 100,000 ₪ או 10 חודשים מאסר תמורה.
- הकנס ישולם ב-10 תשלום חודשים חודשיים, שווים ורצופים בסך 10,000 ₪ כל אחד, החל ממועד 1.12.17 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.
- ד. חומרי המחשב שנתפסו יחולטו ויושמדו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק ואח'

זכות ערעור תוקף 45 יום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

הזינה טאורה, שופטת